

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

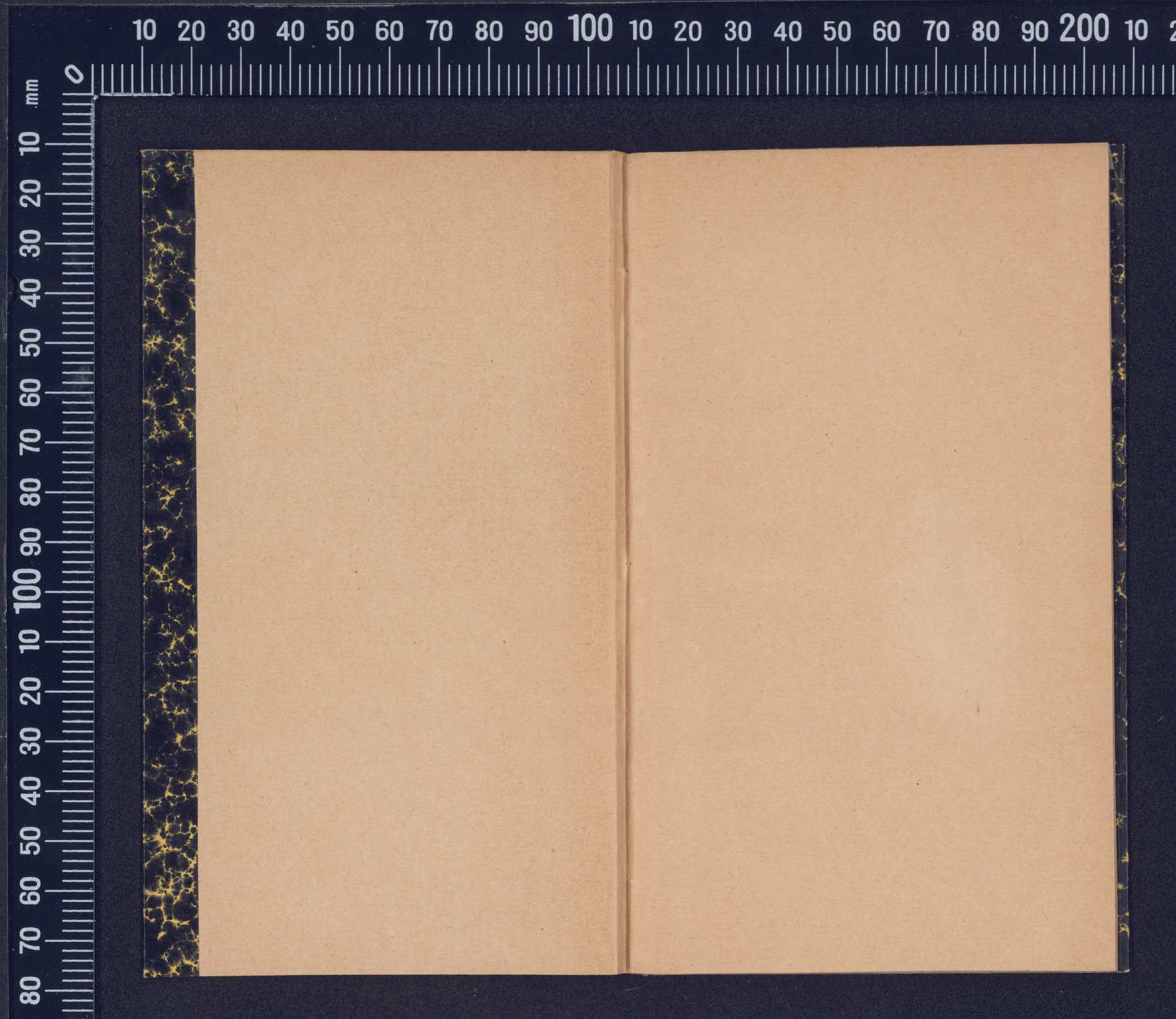
Trondhøi Aandelige Nys Viiser.

1. Salig og evig her Gud ædi
skædi.

2. At være, at være i Verden

✓ box 40: 118 [Brinck,]

Feb-1784

[Brinck, J.]

[Begge videne findes i en
Christens Tanke-Tøyle]

[Brinck, Ivar Dideriksen]

Tvende Mandelige.

Rye Biser,

Den Første:

Salig og evig hos Gud udi
Raade, *rc.*

Singes som:

Sorrig og Glæde de vandre til-
hobe *rc.*

Den Anden:

At bove, at sove i Verden
dit Skiod, *rc.*

Singes som:

Allene paa Gud sæt Haab og
Lid, *rc.*

Kiøbenhavn 1784,

trykt hos M. Hallager, boende paa Nafens
gaarden, No. 115.

V. box 40:1181

Guindil
Christophers
Tetler

Den Første.

1.

Salig og evig hos Gud udi Naade
Er de i Tids betænker sig om,
Leve for Gud og for Mennesken baade.
Velia, gudstyngtig, eprigtig og from,
Saa at de maae
Himmerig faae,
Naar de omsider skal legges paa Straag.

2.

Syrach hans Ordsprog, han pløier at føre
Er jo sandfærdig og gives vel Magt,
I al den Gierning, som nogen vil giere,
Vær det ham Enden at tage tagt:
Meener dermed
Sidste Afskæed,
Naar man skal døe og henføve i Kred.

3. Fors

3.
Forraad og Esterraad er ikke lige,
Læres jo ofte med største Forliis,
Hører man ikke saa mange at sige:
At! at jeg før havde været saa viis,
Derfor er han
En daarlig Mand,
Som ey betænker sin dødelig Stand.

4.
Drukner først Garnet og Haabet er ude,
Fyldes jo Brenden for sildig med Leer,
Læser først Døden den Syge hans Knude,
Hjælpe ei Medicamenterne meer,
For sildig man
Giver da Modstand,
Naar som at Skandsen er Fienden i Haand.

5.
Da er for sildig paa Døden at tænke,
Naar du skal drages med hannem i Kamp,
Da er dit Hierte som fangen i Lænke,
Livet udgaar som en Slugge og Damp
Du fældes om,
Kaldes til Dom,
Da er for sildig at tænke sig om.

6.
Tænker kan ingen Mands Sierning forhindre;
Ehi de er snarere end Pile og Skud,
Bon-

Bonden ei pleier en Jure desmindre,
At han opsender sin' Tanker til Gud,
At alting maae
Lykkelig gaae.
Med hans Arbeide, at pleie og saae.

7.
Krigsmanden kan jo sit Vaaben berede,
Skyde paa Fienden, beskyde hans Leir,
Midlertid kan han dog sukke og bede
Til Gud sin Herre om Lykke og Seir,
Saa kan hver Mand
Udi sin Stand
Bede til Gud, og arbeide med Haand.

8.
Vel da! saa vil vi ei slippe vort Anker,
Arbeidet skal og ei ligge slet ned,
Og dog paa Døden vil faste vor' Tanker,
At vi kan altid med Gudelighed,
Hver i en Stat
Være parat,
Til at begynde en Himmel-Sabbath.

9.
Hvad er vort Levnet i Verden dog andet?
End som det lignes ved Blomster og Høe,
Sorrige med Glæde er sammen beblandet,
Enden paa dette er engang at døe,

Falde

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

